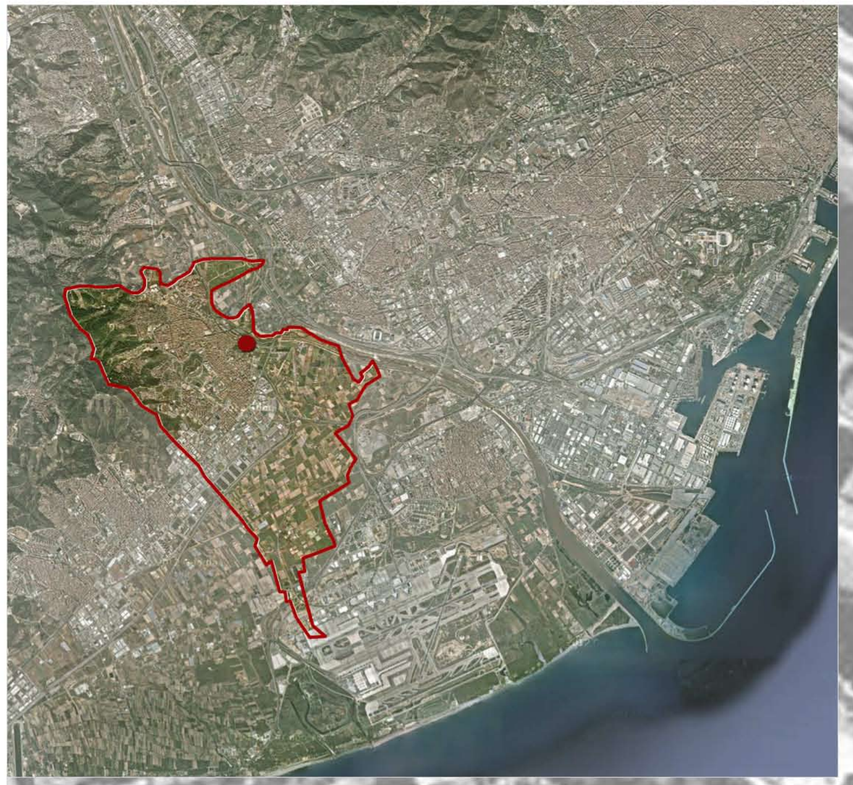

L'Ateneu Santboià no és un equipament més. És una **institució sorgeguda d'iniciativa i de sentiment** per ele ciutadans de Sant Boi. L'Ateneu és un **símbol del poble**, un record de temps passats. Els santboians més vells el reconeixen amb enyorança, reinaugurar-lo vol caminar el seu camí i on van ballar per primer cop amb la seva dona. L'Ateneu té una **història cultural**, ja que en el seu origen va ser una associació formada per gent del poble, i les **activitats** que s'hi realitzaven estaven **promogudes i destinades per a la gent del poble**. Per aquesta motiva, l'Ateneu és un equipament volgut i estimat per Sant Boi, amb un sentiment emocional fort.

Per a poc, l'Ateneu va veure deteriorar-se tant la construcció com el caràcter d'aquesta, modificant els seus usos i finalitats. Actualment, l'Ajuntament es proposa recuperar l'Ateneu i el seu caràcter per ele santboians, com a l'inici de la seva vida, també un concepte: la vibrega sentimental i emocional de l'Ateneu com a institució, a fin de dur-la a la realitat a l'hora de projectar-lo, també pensant què demanen ele santboians, què necessitan, què se'ls pot oferir i quines coses es poden conservar de manera literal o fer una *«citació d'altre»* al passant.

Per aconseguir aquest objectiu cal partir clarament en el solar i prendre coneixement de, per exemple, la zona del mirador, ja un lloc privilegiat pel seu punt estratègic en altura per gaudir de les vistes, per la seva singularitat ja que cal preservar-lo mitjoin ele seva sentimental i pel seu caràcter sentimental ja que ha sigut duo de sempre la plaça de ball on ele santboians més vells ballaven a la seva joventut. A banda del caràcter més sentimental de l'Ateneu, cal tenir present un aspecte més objectiu: el **programa funcional i les necessitat** a d'aquest i **espai/volum** que ha de tenir l'edifici. Com és un centre cultural polifuncional, es pretén tenir un edifici que permeti l'absolut d'alguna activitats de l'Ateneu, mentre que altres activitats estiguin tancades, espera fin de la setmana i hora del dia.

Les estratègies a seguir són diverses. Principalment, **preservar el mirador** amb els seus arbres, potenciant el seu caràcter de mirador, emfatitzant-lo, proporcionar una **façana al Sant Boi** tenint el mur que fa de barrera/mitgera al carrer Mariá Girona, donar un **espai interior privat al foyer** en la pega de bar-restaurant lingui façana / dongi activitat a l'entrada) les **peces principals i ele públiques** (la sala polivalent i el teatre-auditori) es situen **en planta baixa** per garantir-ne la major accessibilitat.

L'**accés al mirador**, vol remarcar l'entic, on després d'arribar al vestibul principal (foyer), per on es podia accedir al teatre i a la sala de ball, a fin de sortir a l'exterior i gaudir per escales a la cota superior fi del mirador. L'interior del nou edifici és un únic programa funcional que segui una zona del pantin cultural on es pugui fer especialitats. L'estratègia és projectar una graderia amb escales integrades que passin a la cota superior i permetin que el públic pugui assistir-hi i gaudir de les representacions a l'aire lliure.

RECORREGUTS PEATONALS EXISTENTS VS PROPOSATS. Es proposa donar continuitat als recorreguts peatonals, integrant l'edifici i els espais exteriors proposats per aquest en els mateixos recorreguts

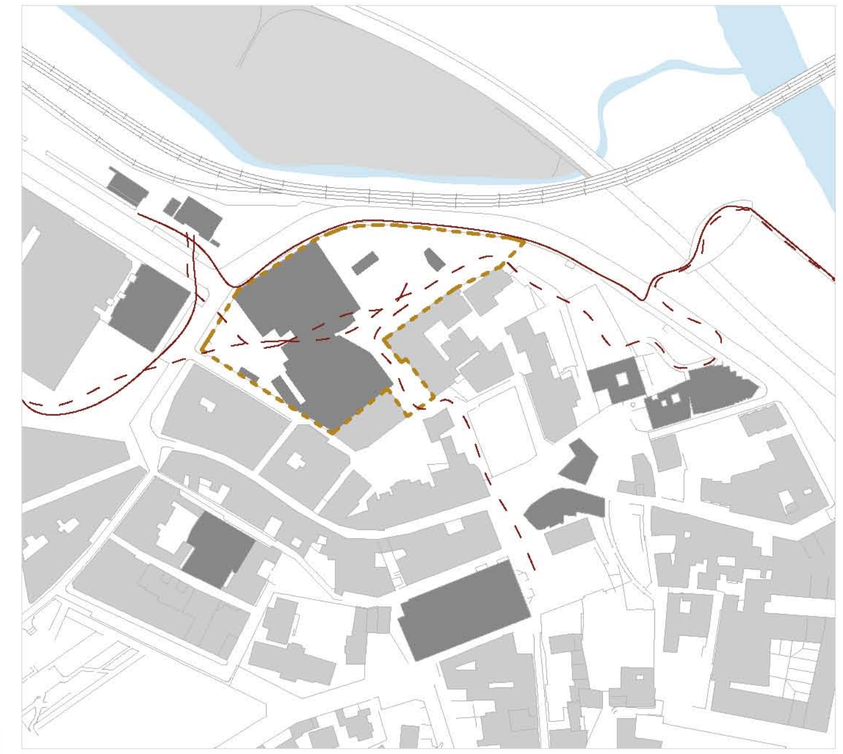
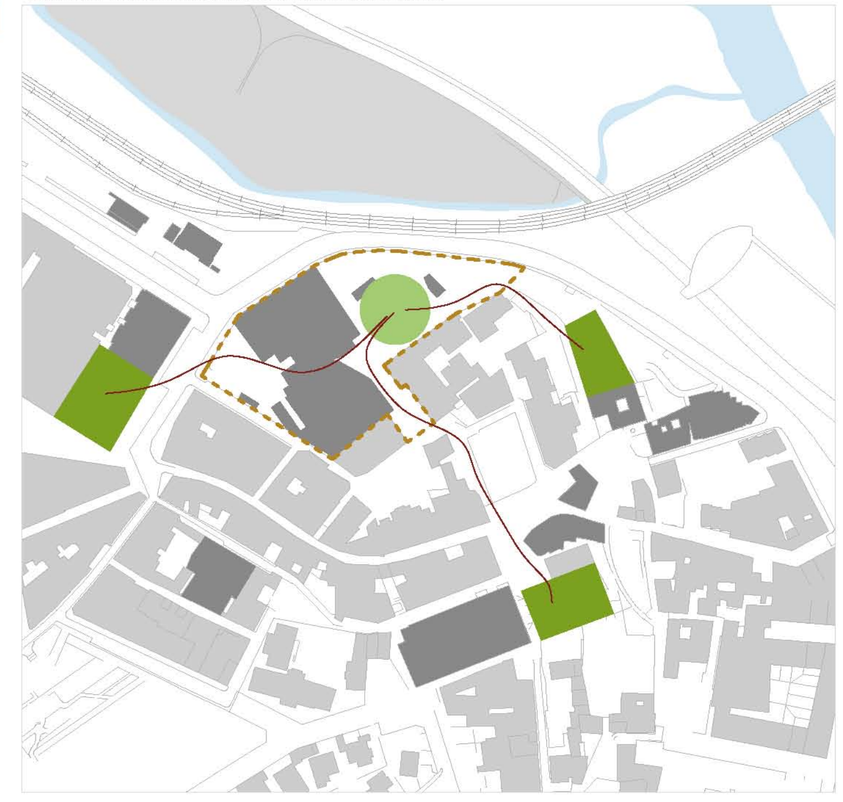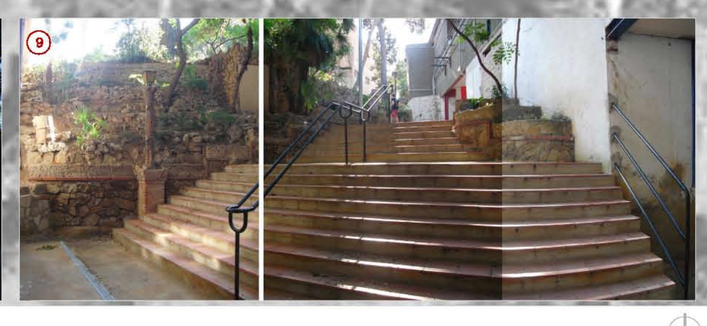
ESPAIS LLIURES QUE ENVOLTEN L'EMPLAÇAMENT. Es pretén connectar els espais lliures actuals.